

אלא מ"אחזר הכואבים בין תושבי הדרר הכרמל".

בזודר-הכרמל — כך כותב תל- מיד' זון "הכואב" — ישנם אוכלסיו של כמה אלפים מאחב"י, כן ירבו, וישנה ב"ה גם הברה להספקת מים לשכונה זו. ואולם דבר אחד קטן הסר בזמן האחרון בהדרר-הכרמל — אפילו במוסדות המטפלים בהולים מים, פשוט אין להשיג טפת-מים וכו'. וכל-כך למה? מפני איזה תקון במכונה.

וסאן הבן שואל. ארבע-קושיות אלו :

(א) מה נשתנה אור החשמל מאמת-המים, ש"אליקטריק" יש לנו בלילה ומים אין לנו לא ביום ולא בלילה?

(ב) מדוע לא הודיעו לתושבים לפני הפסקת המים, כדי שיכינו לעצ- מם מים לכהפ"ח במדה מצומצמת?

ג. אם המים נפסקו פתאום, מפני מה אין ההברה דואגת לכך, שימצא מניע ריזורבי?

(ד) האם נעשה חוזה בין ועד השכונה ובין חברת המים והאם דאגו למצוא תרופה לצרת-המים באחד מסעיפי החוזה?

אמר עזמות : קשה לי, כמובן, לתרץ את הקושיות התמורות האלו ואולם תרופה אחת קטנה יש לי בכ"ז להספקת מים רבים להדרר- הכרמל : להעביר את מערכת "הצפון" לשכונה יבשה זו . . .

* * *

ומכיון שאנו עוסקים במכתבים, רוצה אני למסור לכם בזה מכתב קצר ומענין, קב-ונקי, שקבלתי זה עכשיו מאת אחד מתלמידי במכללה — "סטודיענט" שלא מן המניין! — בלי שונו ממש.

למורי ורבי ר' עזמות פרופיסור למדעי החומר והרות, שלום אין קץ !

ברגע זה נודמן לי לעבר ולסקר על תיק-המכתבים שבמשרדי המכללה, והנה מצאתי באחד המכתבים, שנשלח למוסד כספי חשוב בעירנו—"פנינה" ממש, שהנני מזדרז, כדרכי תמיד, להמציא לכבוד תורתו בזה — בסודי- כודות, כמובן, קונפידנשיאל בלע"ז! — לשעורו בעש"ק זה.

בין יתר הדברים שבמכתב המכ- ללה מצאתי כתוב לאמר:

"... יחד עם זה הננו להעירכם כי שמנו הרשמי הוא : ה א ו ג י "

ב ר ס י ט ה ע ב ר י ת (פזור האותיות הוא של בעל-המכתב!) ולא "המכללה" כפי שזנכם נוהגים לכתב". ועל החתום : המזכיר הגדול של "המשפחה".

ובכן איפוא, רבותי, לא "מכללא" איתמר אלא בפירוש ובאופן רשמי איתמר — א ו ג י ב ר ס י ט ה, כמו להבדיל, "עורת-נשיפ ה ו ס פ י - ט א ל" : אוניברסיטה קרי וכתוב, שיש בה "סטודיענטים" וגם "סטוד- יענטקים", והכל, כמובן, לא לשם "יגדיל תורה ויאדיר" אלא לשם דיקל- מה ושלט על החנות שנפתחה ברב פאר והדר על ההר, כי מה לא עושה אדם ומכש"כ יהודים אפילו גדולים בשביל פרנסה?

וראו זה פלא : דוקא בן-נפתלי, ממנהיגי השמאל שלנו, הלך והכשיר בשבוע זה את היזמה הפרטית של בן-יהודה, כמובן, והכניס אותה תחת כנפי הקונטרס האחרון במא- מר הראשי, אלא, שחוששני פן נכשל הפעם בטעות ובודאי יופיע בקרוב תקון-טעות ב"דבר" או בקונ- טרס עצמו כי לא "יזמה" אלא אי-נ- צ י א ס י ב ה פרטית, כגון י. לופבון, המלון החי למלים תורכיות בהפועל

הצעיר" ממש. * *

ובכ"ז, כשאני קורא בעתונים, ע"א המהומות והמהפכות, הקולות והברקים לפני מתן-תורה, וכל האנדרלמוסיא ר"ל שקמוז בעולם ובכל ארצות אירר- פא בזמן האחרון, בפולניה, ברוסניה, בגרמניה ובבולשבניה, ואפילו ביון ובבלגיה הקטנה, חשבתי בלבי, כי לא טוב עכשיו להיות נשיא ואפילו מלך וקיסר — פרנסה בזווה שיש בה משום סכנת-נפשות ממש, ואין אתה בטוח בחייך אפילו רגע אחד!

מילא לפנים, הלא מספרים מעשה באותו הסנדלר הברליני המפורסם כשנתודע אל אלכסנדר השני ברכבת והתפאר לפניו באומנותו, והלז — בקיסריותו.

— "אעפ"י שאין זו עדיין סנדלרות — אמר תופר הנעלים — אבל זוהי גם-כן משרה כבודה.

אבל עכשיו, אוי ואבוי למשרה כבד- דה זו של הפרזידנטים, ואפילו של "נושאי הכתר", שפוטרם אותם מגב- אות חדשות לבקרים, ממש כמו את הגבאים של מושבי-זקנים שלנו...

ואיני מקנא ביחוד ברוד וועלוויל,

זה חוטבי-העצים הזקן, שאינו מסתפק לעת זקנתו באשה צעירה ובנדוניא עשירה שקבל מגרמניה, כידוע, אלא שיש לו יצרה-הרע מחדש ל"כתר מל- כות" ושולח לה גם את תמונתו...

ולדידי, טוב עכשיו להיות סנדלר בבית-הכרם — כמובן, בתנאי שלא יקלקל את ה"אופי" של השכונה — מלהיות מיניסטר בפולניה ויושב ב"הד נדיא"...

* * *

ועדיין אין נחת באנגליה, ולא אוכל לבשר לכם לשבת-קדש זו בשורות טור בות מעשרת השבטים; הכורים, אעפ"י שאינם חוזרים לעבודתם באדמה, הרי הם מונחים, כמו שאומרים הבריות, "על הגחלים", ואין שלום ואין שלוה — למרות הגימטריא המצוינה של תלמידי החדש מהשבוע העבר.

הנה כי כן, רואים אנו שהמלכות באנגליה ממנה רק נציבים-עליונים למתווכי-השלום, את סמואל ואת רדינג, ויש לקוות כי הנציב הנוכחי בא"י יהיה המתווך בשביתה הבאה...

ובינתיים קבלתי מאת תלמידי מלונג דון את ה"טיימס"ל" הקטן, מעין "תקוץ שבועות" קטן, להבדיל, גליון קטן וצר,

המכיל עשרים שורות וארבעים שני- אות של ה"בחורה-הועצער". כנראה, שלורד בלדרווין וטשירטשיל בעצמם סדרו את העתון הזה, ממש כמו שסדרו עורכי "דאר-היום" את עתונם בימי השביתה שלהם...

בכל אפן שמרתי את הגליון הזה בארכיביון שלי, זכר להורבן, ורשמתי עליו מן הצד בלשון-הקדש ובלא שני- אות-הדפוס, כמובן: מה שלא יעשה השכל יעשה "הזמן" (טיימס בלע"ז) ואפילו הזכי קטן שבאנגליה...

* * *

ולסוף — עובדה קטנה. עברתי לפני ה"מרכז" של המכוניות ונכנסתי לכהנא ברבר הצגת האופירה "רוסלקה". והנה נכנס אליו יהודי בינוני ובקש לקנות שני כרטיסים.

— יש לי רק שני כרטיסים מהמין הדרוש לך — ענה המוכר — אבל אחד על יד הכתל מימין והשני על-יד הכתל משמאל...

— מצוין! — קרא היהודי מתוך שביעת רצון גמורה — הן אני הולך עם אשתי!...

עזמות